

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2023. július 7.
(OR. en)

11664/23

ENV 832
CLIMA 350
AGRI 385
FORETS 82
RECH 347
ENER 438
IND 378
COMPET 745
CHIMIE 70

SAN 451
ECOFIN 761
CONSUM 274
AGRILEG 128
SEMENCES 30
PHYTOSAN 42
PESTICIDE 37
FOOD 58

FEDŐLAP

Küldi: az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató

Az átvétel dátuma: 2023. július 6.

Címzett: Thérèse BLANCHET, az Európai Unió Tanácsának főtitkára

Biz. dok. sz.: COM(2023) 410 final

Tárgy: A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK Az EU természeti erőforrásai reziliens és fenntartható felhasználásának biztosításáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2023) 410 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2023) 410 final

Brüsszel, 2023.7.5.
COM(2023) 410 final

**A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A
TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A
RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK**

Az EU természeti erőforrásai reziliens és fenntartható felhasználásának biztosításáról

1. Bevezetés

Az európai zöld megállapodásra feltétlenül szükségünk van egészségünk és bolygónk egészsége szempontjából. A megállapodás 2019. decemberi bemutatása óta társadalmunk és gazdaságunk mélyreható és holisztikus átalakulását indította el. A már elfogadott és befejezett „**Irány az 55 %!**” kezdeményezések, valamint a **körforgásos gazdaság** és a **szennyezőanyag-mentességre** irányuló javaslatok terén elért eredmények megnyitják az utat az Európai Unió 2030-ra és 2050-re vonatkozó éghajlatpolitikai céljainak elérése felé.

E kezdeményezések és célkitűzéseik a természet – az éghajlatváltozás elleni küzdelemben mellettünk álló legjobb szövetségünk – által nyújtott megoldásokon, valamint az új technológiákon és az innováción alapulnak. Az Európai Uniónak a Párizsi Megállapodás és a biológiai sokféleségről szóló Kunming–Montreal megállapodás keretében, valamint a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendre tekintettel tett nemzetközi kötelezettségvállalásainak fenntartása, továbbá a fenntartható gazdaságra való átállás biztosítása, valamint a klímasemlegesség és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás megvalósítása – különösen a természetes szénelnyelők általi szén-dioxid-eltávolítás fokozása – és az európai klímarendelet végrehajtása érdekében sürgősen helyre kell állítanunk és meg kell erősítenünk a természetes ökoszisztémák rezilienciáját szerte az Európai Unióban. Növelnünk kell az ökoszisztémák azon képességét, hogy segítsenek alkalmazkodnunk az éghajlatváltozáshoz, javítanunk kell a vízkészletek megőrzését, és a tartós élelmezés- és nyersanyagbiztonság garantálása érdekében növelnünk kell a vízkészlet megújulási kapacitása termelési kapacitásukat.

Mivel az aszályok, a vegetációtüzek, a vízhiány és az árvíz kockázat gyorsan növekszik, és már most is drámaian érinti az európai országok háromnegyedét¹, további előrelépésre van szükség a zöld megállapodás másik pillérével kapcsolatban, amely **az EU természeti erőforrásainak fenntartható felhasználása**. Ez erősíteni fogja az európai élelmiszer-ágazat és mezőgazdaság rezilienciáját is.

A természeti erőforrások fenntarthatatlan felhasználása az éghajlati és biodiverzitási válságok egyik fő oka, amely egyedül az EU-ban már most is több ezer emberéletet követel és több milliárd euróba kerül². Ahhoz, hogy élhető és fenntartható jövőt biztosítsunk magunk és a következő generációk számára, és hogy megerősítsük az EU katasztrófákkal szembeni rezilienciáját, elengedhetetlenek az egészséges ökoszisztémák. A talajromlás és -szennyezés, valamint az ökoszisztémák meggyengült rezilienciája miatt számos ágazat, különösen a mezőgazdaság, a halászat és a kapcsolódó értékláncok, nagy árat fizet. Az egyre romló környezet, a szennyezés, az aszályok, a hőhullámok, az árvizek és az új kártevők miatti

¹Közös Kutatóközpont – Európai aszálymegfigyelő központ.

²1980 és 2021 között az időjárás és éghajlati károk a becslések szerint 560 milliárd EUR-t tettek ki (2021-es értékek). Aggodalomra ad okot, hogy az elmúlt tíz évben az időjárással és az éghajlattal kapcsolatos károk folyamatosan növekedtek. Már egyetlen olyan esemény, mint a 2021-es németországi és belgiumi áradások, közel 50 milliárd euró kárt okozhatnak.

terméshozam-veszteségnek viszont a mezőgazdasági termelők, a halászok és következésképpen – a megnövekedett élelmiszerárak miatt – a polgárok is megfizetik az árát.

E csomaggal az EU továbbra is betartja nemzetközi kötelezettségvállalásait és elősegíti Európa talajainak egészséges állapotba kerülését azáltal, hogy **a talajmegfigyelésről és -rezilienciáról szóló** javaslatot terjeszt elő, amely lehetővé teszi számunkra a talajok egészségének nyomon követését, és számos támogató intézkedést kínál annak érdekében, hogy azok fokozatosan egészséges állapotba kerüljenek. Amint „a termelőtől a fogyasztóig” stratégiában szerepel, az EU javaslatot tesz továbbá a **növényi és erdészeti szaporítóanyagokra** vonatkozó új szabályozási keretre, amely lendületet ad az innovációnak és a fenntartható gyakorlatoknak, kiaknázza az **új génkezelési technikák** terén elért technológiai fejlődést a reziliens növények fejlesztése érdekében, és lehetővé teszi a vegyi növényvédő szerek használatának és kockázatának további csökkentését. Az **élelmiszer- és textilhulladék** megelőzésére és csökkentésére irányuló intézkedések szintén hozzá fognak járulni a természeti erőforrások hatékonyabb felhasználásához és az üvegházhatásúgáz-kibocsátás további csökkentéséhez, amint azt a körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési terv is meghatározza.

Ez a csomag **kiegészíti a zöld megállapodás már elfogadott korábbi javaslatait**, például a klímarendeleetet és a felülvizsgált **LULUCF-rendeletet**, vagy az együttdöntési eljárás keretében megvitattott, még folyamatban lévő javaslatokat, például a **természet-helyreállítási jogszabályt**, amely a zöld megállapodás természeti erőforrások pillérének kiemelt javaslata, és kulcsfontosságú a biológiai sokféleséggel kapcsolatban elfogadott nemzetközi célok eléréséhez. Ez a csomag szorosan kötődik a **szén-dioxid-eltávolítási tanúsítványra**, illetve a **növényvédő szerek fenntartható használatára** vonatkozó és a **szennyezőanyag-mentességhez** kapcsolódó javaslatokhoz is. Ezek a javaslatok együttesen **lehetővé teszik, hogy az EU irányítsa és felgyorsítsa a fenntartható gazdaságra és társadalomra való átállást.**

Ezek az intézkedések együttesen hosszú távú gazdasági, társadalmi, egészségügyi és környezeti előnyökkel járnak mindenki számára. Különösen azok javát szolgálják, **reziliensebb természeti értékek** formájában, akik közvetlenül a földből és a természetből élnek. Ez hozzájárul a virágzó vidéki területekhez, az **élelmezésbiztonsághoz**, a reziliens és **virágzó bioökonómiához**, és védelmet nyújt az éghajlatváltozás következményeivel és a biológiai sokféleség csökkenésével szemben. A talajok rezilienciájának és egészségének javítása révén ezek a javaslatok **további bevételi lehetőségeket biztosíthatnak a mezőgazdasági termelők és a gazdálkodók** számára, akik díjazhatók a karbongazdálkodásért, kifizetésben részesülhetnek az ökoszisztéma-szolgáltatásokért vagy az egészséges talajok és a rajtuk termelt élelmiszerek értékének növeléséért.

2. A természeti erőforrások kiaknázása és a talaj egészségének javítása

Az EU talajainak állapota manapság rendkívül aggasztó. Az EU-ban jelenleg a talajok 60–70 %-a egészségtelen³. Emellett évente egymilliárd tonna talajt mos el az erózió, ami azt jelenti, hogy a fennmaradó termékeny felső réteg folyamatosan csökken. A művelésből való kivonás és a talajfedés szintén a legtermékenyebb talajok visszafordíthatatlan elvesztéséhez vezet. A talajromláshoz kapcsolódó teljes költség a becslések szerint meghaladja az évi 50 milliárd EUR-t. Megfelelő fellépés nélkül ezek a költségek csak emelkedni fognak.

Az aszályok, az árvizek, a kártevőfertőzések, az erdőtüzek és az éghajlatváltozás okozta szélsőséges időjárási események (beleértve a viharokat is) tovább rontották talajaink egészségét és rezilienciáját. Ezek gyakorisága nőtt az elmúlt években. Az EU-ban egyre nagyobbak az intenzív aszályhatások, ami az ökoszisztéma állapotának romlására utal. 2000 óta az aszály hatása nyolc évben – és ebből öt év az elmúlt évtizedben volt – meghaladta a hosszú távú átlagot⁴. Európa városi lakosságának egytizede jelenleg árvízveszélynek kitett területeken él⁵.

A legutóbbi két erdőtűz-szezon (2021 és 2022) aggasztó tendenciát mutatott, amennyiben a vártnál nagyobb számú erdőtűz keletkezett, valamint nagyobb területek égtek le. Az erdőtüzek időszaka emellett az évben korábban kezdődik és később ér véget. Az elmúlt években ezért több tagállam kért támogatást más tagállamoktól az uniós polgári védelmi mechanizmuson (UCPM) keresztül a tüzek eloltásához, mivel úgy ítélték meg, hogy saját reagálási forrásaik elégtelenek.

A tüzekkel, áradásokkal, talajerózióval és aszályokkal kapcsolatos reagálási képességek megerősítése azonban nem elegendő. A talaj egészségének javítása a katasztrófamegelőzés és -kezelés megerősítésének alapvető eszköze.

Az aszályok és a vízhiány kezeléséhez innovatív megközelítésekre van szükség, oly módon, hogy ötvözik azokat a hagyományosabb vízgazdálkodási és aszálykockázat-kezelési válaszokkal, az ökoszisztémák nagyobb rezilienciájának kialakítására összpontosítva. Az egészséges talajok tömegük akár 25 %-ának megfelelő vizet tartanak meg, ezzel hozzájárulnak a katasztrófakockázatok megelőzéséhez és hosszú távú tározóként szolgálnak a felszín alatti víztestek újratöltéséhez. A reziliens talajok, vizes élőhelyek és erdők természetes vízmegtartó képessége nagyobb, mint ami költséges új mesterséges tározókkal elérhető lenne⁶. A jobb vízmegtartás enyhítheti az árvizeket és az aszályokat, és reziliensebbé teheti a környezetet a földcsuszamlásokkal és a talajerózióval szemben. Összességében például az árvízmelegelőzés természetalapú megoldásai magas költség-haszon arányt mutatnak⁷. A magas vízbeszivárgási sebességű egészséges talajok szintén elősegítik az erdőtüzek megelőzését és a vegetáció ellenállóvá tételét.

³Az élelmezésbiztonság mozgatórugói, bizottsági szolgálati munkadokumentum, SWD (2023) 4.

⁴<https://www.eea.europa.eu/ims/drought-impact-on-ecosystems-in-europe>

⁶[„What the future has in Store: A new Paradigm for Water Storage”, Világbank, 2023.](#)

⁷[„Economics for Prevention and Preparedness: Investment in Disaster Risk management in Europe makes Economic Sense”, A Világbank jelentése, 2021, Összefoglaló jelentés, 14. o.](#)

Az éghajlatváltozás fokozódó hatásaira való felkészülés elősegítése mellett az egészséges talajok megalapozzák saját egészségünket, valamint számos ökoszisztéma egészségét is. Ezek képezik a mezőgazdasági élelmiszer-termelés és a fenntartható bioökonómia alapját. Mivel élelmiszereink 95 %-át közvetlenül vagy közvetve talajon termelik, a talajromlás közvetlen hatással van az élelmezésbiztonságra. A talaj a zöld és digitális átállásunkhoz nélkülözhetetlen nyersanyagoknak is alapvető forrása. A természeti erőforrások és az egészséges ökoszisztémák által nyújtott szolgáltatások – többek között az élelmiszer-termelés – kulcsfontosságúak gazdaságunk és társadalmunk életképessége szempontjából. Mivel a leromlott és szennyezett talajok erősen korlátozott mértékben képesek a szén-dioxid tárolására és a tápanyagok természetes módon történő elérhetővé tételére a növények számára, az európai talajok további romlása az európai éghajlatpolitikai célok elérését és a tagállamok LULUCF-ágazatra vonatkozó jogi kötelezettségeinek teljesítését is megnehezítené. Ezzel párhuzamosan a leromlott talajok csökkentik a karbongazdálkodás üzleti vonzerejét, miközben az egészséges talajok biztosítják a mezőgazdasági termelők élelmiszer-termelésből, karbongazdálkodásból és a gazdaság eszközeiből származó jövedelmét.

Ezért olyan fontos, hogy a tagállami hatóságok, a mezőgazdasági termelők és más földtulajdonosok a megfelelő helyen a megfelelő talajgazdálkodási és -rehabilitációs intézkedéseket dolgozzák ki és hajtsák végre. E célból a **talajról szóló javaslat szilárd és koherens talajmegfigyelési keretet hoz létre valamennyi talajra vonatkozóan** az egész EU-ban, és folyamatosan javítja a talaj egészségét az Unióban annak érdekében, hogy 2050-re a talajok egészségessé váljanak. A javaslat a közös agrárpolitika által már támogatott gyakorlatokra épül, és nem vezet be új kötelezettségeket a mezőgazdasági termelők számára. A megfigyelési keret több talajadat-forrást kezel egységesen, ötvözve a földhasználati és földfelszín-borítottsági összeírásból⁸ (LUCAS) származó talajmintavételi adatokat a Kopernikusz műholdas adataival, az „Európai talajmegállapodás” elnevezésű uniós küldetés⁹ keretében generált adatokkal, valamint a nemzeti és magánforrásból származó adatokkal.

Ez megkönnyíti a tagállamok arra irányuló erőfeszítéseit, hogy nyomon kövessék a LULUCF, a nemzeti energia- és éghajlatpolitikai tervek, a közös agrárpolitika, valamint a javasolt természet-helyreállításról szóló jogszabály szerinti kötelezettségvállalásaikat. Hozzá fog járulni a szennyezőanyag-mentesség figyelemmel kíséréséről és helyzetéről szóló jelentéshez¹⁰, valamint a biológiai sokféleség nyomon követéséhez, amelyekben a talajra vonatkozó adatok eddig nem szerepeltek ugyanolyan pontosan, mint a levegőre és a vízre vonatkozó adatok. Az egész EU-ra kiterjedő pontos diagnózis emellett segíteni fogja a tagállami hatóságokat, a mezőgazdasági termelőket és más földtulajdonosokat a megfelelő talajgazdálkodási és -rehabilitációs intézkedések kidolgozásában és bevezetésében.

A talajra vonatkozó adatok a gazdálkodási gyakorlatok innovációjának, technológiai és szervezeti megoldásainak kidolgozásához és bevezetéséhez is felhasználhatók, ideértve a növénytermesztés diverzifikálását, a precíziós gazdálkodást, a növényfejlesztést, a digitalizált

⁸ [Áttekintés – földfelszín-borítottsági és földhasználati statisztika – Eurostat \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/eurostat/tgm/table.do?tab=table&init=1&plugin=1&code=sdg-15-6-2019)

⁹ [Talajegészség és élelmiszerek \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/eurostat/tgm/table.do?tab=table&init=1&plugin=1&code=sdg-15-6-2019)

¹⁰ [Szennyezőanyag-mentességi célkitűzések \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/eurostat/tgm/table.do?tab=table&init=1&plugin=1&code=sdg-15-6-2019)

talajgazdálkodási eszközöket vagy az érzékelőrendszerekből és a terepen alkalmazott mérőrendszerekből származó mesterségesintelligencia-megoldások használatát. Ez lehetővé teszi a mezőgazdasági termelők számára, hogy a legmegfelelőbb kezelési módszert alkalmazzák, és segíti őket a talaj termőképességének és terméshozamának fenntartásában és növelésében, miközben minimálisra csökkenti a víz- és tápanyagfogyasztást. Emellett a talajra vonatkozó adatok lehetővé teszik az aszályokkal, a vízmegtartással és az erózióval kapcsolatos tendenciák jobb elemzését, amely hozzájárul a katasztrófa megelőzéshez és -kezeléshez.

A javaslat meghatározza továbbá az európai **gazdálkodás alatt álló talajokra alkalmazandó fenntartható gazdálkodási elveket**, beleértve a mezőgazdasági felhasználású talajokat is. Segíti a tagállamokat abban, hogy a mezőgazdasági termelőkkel és más gazdálkodókkal együtt inkluzív módon dolgozzanak ki és határozzanak meg regeneratív gyakorlatokat.

A talajadatokhoz való hozzáférés az erdőgazdálkodók számára is alapvető fontosságú erdei ökológiai, társadalmi-gazdasági értékének megőrzése és növelése szempontjából. Az erdők és egyéb fával borított területek az EU szárazföldi területének közel felét teszik ki, és kulcsszerepet játszanak az erős erdőalapú bioökonómia támogatásában, az éghajlatváltozás mérséklésében és az ahhoz való alkalmazkodásban, valamint a biológiai sokféleség megőrzésében és helyreállításában. Az erdőterületek járulnak hozzá a legnagyobb mértékben a szénelnyeléshez az EU-ban. Az erdők és azok sokrétű funkcióinak jelentősége a jövőben várhatóan növekedni fog, többek között a bioökonómia nyersanyagforrásaként is, a kibővített erdőalapú értékláncokkal, amelyek jelenleg 4,5 millió munkahelyet támogatnak az EU-ban. Az éghajlatváltozás azonban az elmúlt években számos uniós tagállamban jelentős fapusztulást és átmeneti erdőterület-csökkenést okozott. Az erdőtüzek gazdasági hatása évente mintegy 1,5 milliárd euróra rúg, míg az előrejelzések szerint a növekvő hőmérséklet az évszázad végére több száz milliárd euróval csökkenti az erdőterületek értékét a fajösszetételben bekövetkezett változások miatt.

Az új fenntartható üzleti modellek, például a szén-dioxid-eltávolítási tanúsítványon és az ökoszisztéma-szolgáltatásokért nyújtott kifizetéseken alapuló karbonszámolás elterjedéséhez, nagyléptékű fejlesztéséhez és sikeréhez jó minőségű adatokra van szükség, különösen a talajra vonatkozóan. A talaj egészségének önkéntes igazolása várhatóan növelni fogja a szén-dioxid-eltávolítási tanúsítvány értékét, és további társadalmi és piaci elismerést biztosít a fenntartható talajgazdálkodás és a kapcsolódó élelmiszerek számára.

A termékeny talajok előnyei és az ennek elérését célzó intézkedések elismerése elő fogja segíteni a magánfinanszírozás fellendítését is, mivel az élelmiszeripari és más vállalkozások már elindítottak olyan programokat, amelyek célja az ökoszisztéma-szolgáltatások kifizetése és a talaj egészségével kapcsolatos fenntartható gyakorlatok támogatása. A mezőgazdasági és erdészeti termelési rendszerek diverzifikálása, amelyet a piacképes termékek nagyobb választéka kísér, új munkahelyeket is teremt az EU-ban. A karbonszámolási kezdeményezések finanszírozhatók a közös agrárpolitikán, más uniós finanszírozási eszközökön, például a LIFE-on és a Horizont Európán keresztül, közfinanszírozással, például

állami támogatással, a szén-dioxid-piacokhoz kapcsolódó magánkezdeményezésekkel, vagy e finanszírozási lehetőségek kombinációjával.

1. szövegdox A jobb adatokból és ismeretekből származó előnyök kiaknázása

- A talajról szóló javaslat lehetővé teszi a mezőgazdasági termelők és az erdőgazdálkodók számára, hogy független és pártatlan tanácsokat kapjanak arra vonatkozóan, hogy miként lehet talajaikat jó egészségi állapotba hozni.
- Minden gazdálkodónak (önkéntes alapon) lehetősége lesz a talaj egészségének igazolására. Ez hatással lesz a földterületek értékére. Az egészséges talajok várhatóan nagyobb értéket fognak képviselni, mivel bizonyítottan ellenállóbbak lesznek az éghajlatváltozás hatásaival és a szélsőséges időjárással szemben. Ez alapvető fontosságú a földpiac, valamint a fiatal és az új mezőgazdasági termelők számára. Az egészséges talajok egészséges élelmiszereket termelnek, több szén-dioxidot tárolnak, szabályozzák a víz- és tápanyagáramlást, és támogatják a biológiai sokféleséget. Ez tükröződhet a piacon is, például a fenntarthatósági címkézés vagy – a szén-dioxid-eltávolítási tanúsítvány összefüggésében – a szén-dioxid-kibocsátási egységek révén.
- A talajadatok lehetővé teszik a mezőgazdasági termelők számára, hogy számoljanak a változatos talajviszonyokkal, és mindig a legmegfelelőbb kezelési módszert alkalmazzák: ez növeli a termékenységet és a terméshozamot, miközben minimálisra csökkenti a víz-, növényvédőszer- és műtrágyafogyasztást.
- A földtulajdonosok egyre inkább igényt tartanak a talajszennyezésre vonatkozó adatokra, amelyek hatással vannak a földterület értékére, különösen azokban az esetekben, amikor helyreállításra van szükség (pl. korábbi ipari helyszíneken), mielőtt a földterületet más célokra (pl. lakhatásra) újra fel lehetne használni.
- Az adatokhoz való hozzáférés elősegíti továbbá a technológiai fejlődést és az innovációt olyan mezőgazdasági területeken, mint a precíziós gazdálkodás, a növénytermesztés és a diverzifikáció, a digitalizált talajgazdálkodási eszközök vagy az érzékelőrendszerekből és a terepen alkalmazott mérőrendszerekből származó mesterségesintelligencia-megoldások használata.
- Emellett a talajadatokat a tagállamok és az EU felhasználhatnák az aszályok és árvizek tendenciáinak alaposabb elemzésére, hozzájárulva ezáltal a jobb katasztrófavédelemhez és rezilienciához.
- Az európai talajmegállapodásra irányuló uniós küldetés keretében a mezőgazdaságban, az erdőgazdálkodásban és az egyéb földhasználati ágazatokban a fenntartható föld- és talajgazdálkodásra vonatkozó megoldásokat tesztelik és bővítik annak érdekében, hogy előrelépést érjenek el az egészségesebb talajok felé, és elősegítsék a harmonizált talajmegfigyelés és -jelentéstétel előmozdítását Európában. Az élelmiszerrendszerek szintén az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra irányuló uniós küldetés kulcsfontosságú elemei: a küldetés arra törekszik, hogy 2030-ra legalább 150 régió vagy helyi szervezet legyen reziliens az éghajlatváltozással szemben.
- A biológiai sokféleséggel foglalkozó európai partnerség, a bolygó vízbiztonságáért létrejött európai partnerség, a fenntartható élelmiszerrendszerekkel foglalkozó partnerség és az agroökológiai partnerség összehangolt kutatási és innovációs kezdeményezések, amelyek konkrét megoldásokat kínálnak az élelmiszerekkel, a vízzel és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos intézkedéseket hozó érdekelt felek számára.

3. A reziliens és fenntartható élelmiszerrendszerek támogatása

Az éghajlatváltozás és a biológiai sokféleség csökkenésének kettős válsága a hosszú távú rezilienciára, valamint a fenntartható mezőgazdasági és élelmiszerrendszerekre való átállás szükségességére helyezte a hangsúlyt. A tudományos elemzések egyértelműen azt mutatják, hogy az éghajlatváltozás és a biológiai sokféleség csökkenése világszerte az élelmezésbiztonságot fenyegető legnagyobb veszélyek közé tartozik. A tartós élelmezésbiztonság biztosítása érdekében minden rendelkezésre álló megoldást fel kell használnunk.

A természet-helyreállításról szóló jogszabályra irányuló javaslatban meghatározottak szerint a fenntartható élelmiszerrendszerekre való átállás és azok hosszú távú rezilienciájának biztosítása érdekében sürgősen helyre kell állítani és fokozni kell a biológiai sokféleséget a mezőgazdasági ökoszisztémákban. A világ élelmiszernövényeinek több mint 75 %-a és az EU mezőgazdasági termelésének közel 5 milliárd EUR értékű hányada az állati beporzásától függ. Tudományos bizonyítékok szerint az elmúlt 30 évben a repülő rovarok már több mint háromnegyedét elveszítettük. Jelenleg az EU-ban minden harmadik méh- és lepkefaj csökkenő állományú faj. A biológiai sokféleséggel rendelkező és fenntarthatóan kezelt mezőgazdasági ökoszisztémák ellenállóbbak az éghajlatváltozással szemben. Mezőgazdasági ökoszisztémáink rezilienciájának támogatása érdekében fenntartható élelmiszertermelési rendszerre kell támaszkodnunk. Ehhez egészséges ökoszisztémákra van szükség, amelyek támogatják a talaj termékenységét, a tápanyag-körforgalmat, az éghajlat- és vízszabályozást, a beporzást és a növényi betegségek természetes módon történő leküzdését.

Az egészséges biológiai sokféleség és a működő ökoszisztémák reziliensebbé teszik az élelmiszerrendszereket, a megélhetést és a társadalom egészét a sokkhatásokkal és stresszel szemben. A biológiai sokféleséget elősegítő ökoszisztémák és élőhelyek hozzájárulnak a növénytermesztés általános stabilitásához. A fenntarthatóbb mezőgazdasági termelés, amely kevésbé függ a műtrágyáktól és a vegyi anyagoktól/növényvédő szerektől, kevésbé függ a külső forrásoktól, és általában reziliensebbé teszi az ágazatot, többek között az éghajlatváltozás elkerülhetetlen hatásaival szemben. Ez igaz az erdőgazdálkodásra, a halászatra és a természettől függő egyéb ágazatokra is. Helyreállítva a biológiai sokféleséggel rendelkező ökoszisztémák ellenállóbbá válnak a külső fenyegetésekkel, valamint az éghajlatváltozás és a természeti katasztrófák hatásaival szemben.

A KAP ökorendszereken, az éghajlatváltozáshoz kapcsolódó agrár-környezetvédelmi intézkedéseken és zöld beruházási támogatáson keresztül támogatást nyújt a fenntartható gyakorlatok, például az agroökológia és az ökológiai gazdálkodás bevezetéséhez (97,6 milliárd EUR a 2023–2027 közötti időszakra). A KAP emellett előírja a mezőgazdasági termelők rendelkezésére bocsátandó tanácsadási szolgáltatásokra vonatkozó kötelezettségeket és támogatást, amelyek elengedhetetlenek a gazdálkodási rendszerek jelentős megváltoztatásához, illetve innovatív vagy összetett gyakorlatok bevezetéséhez. Ezzel párhuzamosan az élelmiszerláncon belüli és kívüli vállalatok magánfinanszírozás-fajták gyorsan fejlődő választékát biztosítják a regeneratív mezőgazdaság számára.

A nagyobb fenntarthatósághoz szükséges erőfeszítések részeként a mezőgazdasági termelőknek hozzá kell férniük a legkorszerűbb innovációhoz. Az új technológiák segíthetnek a mezőgazdaság és az erdőterületek rezilienciájának növelésében, és eszközöket biztosíthatnak a termésnek az éghajlatváltozás, a biológiai sokféleség csökkenése és a környezetkárosodás hatásaival szembeni védelméhez. Ennek következtében az EU-ban és világszerte jelentős igény mutatkozik a nemesítők és a mezőgazdasági termelők részéről az igényekhez jobban igazodó fajták iránt, amelyekben a lehető legjobban ötvöződik a nemesítési megközelítések valamennyi típusa, beleértve az új génkezelési technikákat is.

Az **új génkezelési technikák** gyorsan fejlődtek az elmúlt két évtizedben. Ezek az innovatív technikák javíthatják a terményeket. Ide tartoznak például a növénybetegségekkel és kártevőkkel szemben nagyobb toleranciával vagy rezisztenciával rendelkező növények, az éghajlatváltozás hatásaival – többek között a szélsőséges hőmérsékletekkel vagy aszályokkal – szemben toleránsabb vagy rezisztensebb növények, a növények tápanyag- és vízfelhasználási hatékonyságának javulása, valamint a magasabb terméshozamú növények. A legtöbb esetben ezeknek az új technikáknak a növénynemesítésre való alkalmazása azt jelenti, hogy a növények gyorsabban fejlődnek ki (pl. míg egy új génkezelési technikák révén kifejlesztett növény alig néhány éven belül piacra kerül, addig ugyanazon növény esetében, amelyet hagyományos nemesítési módszerekkel nemesítettek, ez akár 10–15 évet is igénybe vehet), hogy a folyamat olcsóbb, és különösen azt, hogy a változások célzottabbak és pontosabbak, mint a hagyományos nemesítési vagy bevett génkezelési technikák alkalmazása esetén. A korszerű szabályok növelhetik az uniós mezőgazdaság versenyképességét, uniós kutatási potenciált szabadíthatnak fel, és szélesebb körű élelmiszerválasztékot biztosíthatnak a fogyasztók számára, miközben fokozzák a globális élelmiszerbiztonságot. Az új génkezelési technikák alapján kifejlesztett növények hozzájárulhatnak a növényvédő szerek használatának és kockázatának csökkentéséhez is, ami a növényvédő szerek fenntartható használatáról szóló rendeletre irányuló javaslat¹¹ célja.

Az **új génkezelési technikákról** szóló javaslat ötvözi az emberi és állati egészség, valamint a környezet magas szintű védelmét az innovatív növényi termékek révén a reziliens és fenntartható élelmiszerrendszerhez való hozzájárulással. A Bizottság javaslata olyan követelményeket ír elő az új génkezelési technikák alapján kifejlesztett növények és termékek forgalmazására vonatkozóan, amelyek – a szükségtelen terhek elkerülése érdekében – figyelembe veszik, hogy egyes esetekben az új génkezelési technikák a hagyományosan nemesített növényekhez hasonló növényekhez és termékekhez vezetnek, más esetekben pedig összetettebb módosításokat vonnak maguk után. Emellett egyértelmű szabályokat javasol az új génkezelési technikák alapján kifejlesztett növények és termékek átláthatóságának biztosítása érdekében, beleértve a vetőmagok címkézését is. Ez egyértelmű és megalapozott választási lehetőséget biztosít a mezőgazdasági termelők számára. Ugyanakkor ez a javaslat kiegészíti az egyéb fenntartható gazdálkodási módszereket, például az ökológiai gazdálkodást, amelyek nem alkalmaznak új génkezelési technikákat.

¹¹ Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a növényvédő szerek fenntartható használatáról és az (EU) 2021/2115 rendelet módosításáról, COM (2022)305 final, 2022/0196 (COD).

A javasolt támogató keret elő fogja mozdítani az európai kutatás versenyképességét, valamint a növénynemesítési és gazdálkodási ágazatok sokféleségét. Az európai vetőmagágazat a világ vetőmagpiacának legnagyobb exportőre¹² (a világpiac 20 %-át adja, a becslések szerint 7–10 milliárd EUR értékben, mintegy 7000 kkv-vel, amelyek hosszú távú innovációs kapacitása, versenyképessége és termelése döntő fontosságú az EU élelmezésbiztonsága szempontjából), és az innovatív technológiák használatára való képesség előfeltétele az EU versenyképessége fenntartásának és a globális élelmezésbiztonsághoz való folyamatos hozzájárulásának. Az innováció az EU-t a technológiai fejlődés és az ezen új technológiákból származó globális gazdasági, társadalmi és környezeti előnyök élvonalába helyezi. A javaslat gyors eljárást vezet be a vállalkozások számára, amelyeknek vagy bizonyítaniuk kell, hogy az új génkezelési technikák alapján fejlesztett növények egyenértékűek a hagyományos módon termesztett növényekkel, vagy arányos és kockázatalapú környezeti és biztonsági értékelésnek kell alávetniük magukat: ez felgyorsítja a tőlük származó növények és termékek – többek között élelmiszerek és takarmányok – hozzáférhetővé válását, ami a mezőgazdasági termelők és a fogyasztók javát szolgálja.

2. szövegdox Új génkezelési technikák – biztonság és fenntartható élelmiszerek

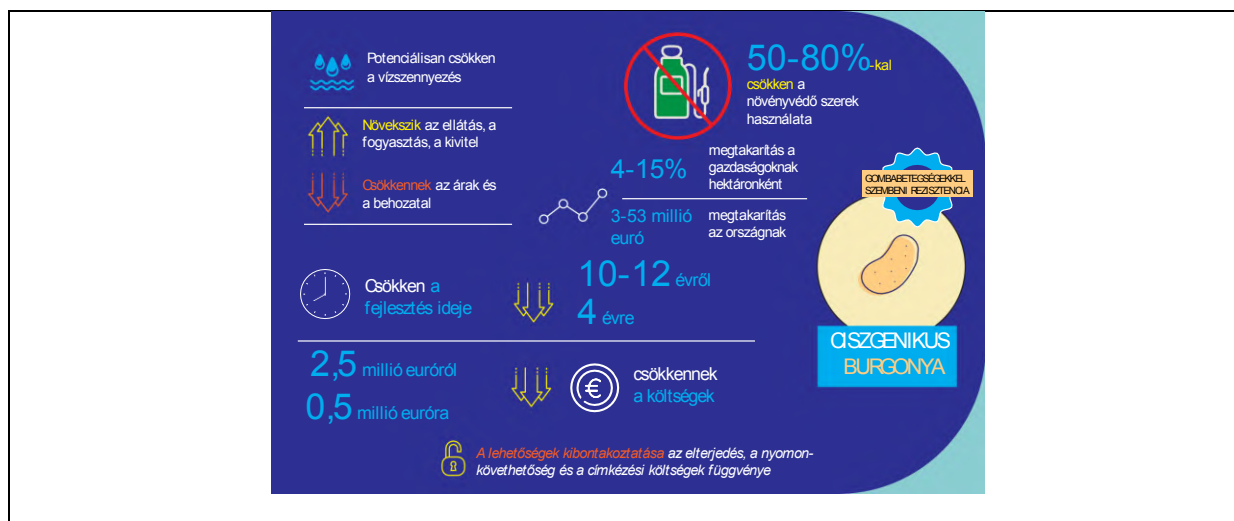
A betegségekkel szemben rezisztens burgonya¹³

A gombabetegségekkel szemben rezisztens burgonyafajtákat nehéz nemesíteni, mivel a gombabetegségek súlyosak, és leküzdhetik a rezisztenciát. Mivel a burgonyafajták közül kevés rezisztens, a burgonya azon növények közé tartozik, amelyeknél a legtöbb növényvédő szert használják. Az új génkezelési technikák támogathatják és felgyorsíthatják a nemesítési folyamatot a gombarezisztens fajtákhoz való gyorsabb hozzáférés érdekében.

Az e betegségekkel szemben tartós rezisztenciával rendelkező fajták a termés hozam befolyásolása nélkül csökkenthetik a gombaölő szerek használatát. A burgonya esetében a gombaölő szerek használatának 50–80 %-os csökkentése érhető el, ami a mezőgazdasági termelők számára költségmegtakarítást, valamint jelentős környezeti előnyt jelent. Például a fitoftóra betegségnek ellenálló burgonya a becslések szerint hektáronként 4–15 %-os költségmegtakarítást eredményez.

¹² Ragonnaud G., 2013. The EU seed and Plant Reproductive Material Market in Perspective: A Focus on Companies and Market Shares. B tematikus főosztály: Strukturális és Kohéziós Politika Az Európai Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottsága.

¹³ Schneider, K., Barreiro-Hurle, J., Kessel, G. et al., 2023. Economic and environmental impacts of disease resistant crops developed with cisgenesis. EUR 31355, az Európai Közösségek Hivatalos Kiadványainak Hivatala, Luxembourg. <https://doi.org/10.2760/715646>

Fontos egy olyan kiegyensúlyozott és pontosan szabályozott jogszabályi keret kialakítása, amely támogatja a mezőgazdasági termelők és a nemesítők szabadalmaztatott technikákhoz és anyagokhoz való hozzáférését, előmozdítja a megfizethető árú vetőmagok sokféleségét, és biztosítja a nem szabadalmaztatott hagyományos és bionövények nemesítését és termesztését, ugyanakkor határozottan segíti a növénynemesítéssel kapcsolatos innovációt a beruházási ösztönzők, például a szabadalmak megőrzése révén. A Bizottság egy szélesebb körű piacelemzés keretében meg fogja vizsgálni, hogy a növények szabadalmaztatása és a kapcsolódó engedélyezési és átláthatósági gyakorlatok milyen hatást gyakorolnak a növénynemesítéssel kapcsolatos innovációra, a nemesítők genetikai anyagokhoz és technikákhoz való hozzáférésére, a mezőgazdasági termelők vetőmagokhoz való hozzáférésére, valamint az uniós biotechnológiai ágazat általános versenyképességére. A Bizottság 2026-ig jelentést tesz közzé a kapott eredményekről. Azonosítani fogja az esetleges ágazati kihívásokat, és segíti a lehetséges nyomkövetési intézkedésekről való döntéshozatalt.

A mai csomaggal együtt a Bizottság a Tanács azon kérésének is eleget tesz, hogy nyújtson be egy tanulmányt, amely kiegészíti a **növényvédő szerek fenntartható használatáról** szóló rendeletjavaslat hatásvizsgálatát. A tanulmányban szereplő kiegészítő információk azt mutatják, hogy a javaslat hozzá fog járulni az EU hosszú távú élelmiszer- és takarmánybiztonságának garantálásához. A Bizottság 2022. évi informális dokumentumára építve az érzékeny területekre vonatkozó korlátozások korlátozott hatálya hozzájárulhat az emberi egészség és a környezet védelméhez, miközben korlátozott hatással van a mezőgazdaságra. A kiegészítő dokumentum arra is javaslatot tesz, hogy a társjogalkotók mérlegeljék, hogyan lehetne tovább csökkenteni az adminisztratív terheket, különösen a nagyon kis gazdaságok esetében, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy elegendő alternatíva álljon rendelkezésre a vegyi növényvédő szerek helyett. A Bizottság ezért felvázolja azokat a lehetséges alternatívákat, amelyeket a társjogalkotók mérlegelhetnének, nevezetesen a következők tekintetében: rövidebb határidők megállapítása a tagállamok számára az új biológiai védekezéshez használható hatóanyagokra vonatkozó értékelőjelentéstervezetek benyújtására, a biológiai védekezéshez használható termékek ideiglenes tagállami

szintű engedélyezése, valamint a biológiai védekezéshez használható hatóanyagokra vonatkozó jóváhagyások határozatlan időre történő megadása uniós szinten. Ez azt jelentené, hogy a jelenlegi hosszadalmas jóváhagyási eljárás jelentősen lerövidülne, és az új biológiai alternatívákat szinte azonnal alkalmazni lehetne, amint a tagállamok elvégezték az első értékelést.

A növényi szaporítóanyagok előállításáról és piaci értékesítéséről szóló rendeletjavaslat a 10 meglévő irányelv helyébe lépve egységes szerkezetbe foglalja, naprakésszé teszi és egyszerűsíti a vetőmagok valamennyi ágazatára vonatkozó hatályos jogi keretet. A mezőgazdasági termelők számára hozzáférést biztosít a változatos, jó minőségű vetőmagokhoz és egyéb növényi szaporítóanyagokhoz, amelyek rezisztens növényfajták révén stabil terméshozamokat, rezilienciát és egyéb tulajdonságokat garantálnak azáltal, hogy valamennyi szabályozott terménycsoport esetében megerősítik a fajtavizsgálatra vonatkozó fenntarthatósági követelményeket (pl. betegségekkel szembeni reziliencia). Az ilyen fajtákból származó vetőmagok jobban igazodnak az éghajlatváltozás okozta nyomáshoz, és hozzájárulnak az élelmezésbiztonság szavatolásához. A javaslat hozzá fog járulni ahhoz, hogy a mezőgazdasági területek 25 %-a ökológiai gazdálkodású legyen azáltal, hogy az ökológiai gazdálkodás elveihez igazított szabályok révén megkönnyíti az ökológiai fajták bejegyzését. A javaslat elősegíti a termesztett növények genetikai sokféleségének megőrzését és fokozását azáltal, hogy egyszerűbb szabályokat vezet be a genetikai anyagokra, a magbank-hálózatokra és a vetőmagok mezőgazdasági termelők közötti természetbeni cseréjére vonatkozóan, valamint támogatja a vetőmagkeverékek fejlesztését. Emellett növelni fogja a nyilvántartási/tanúsítási rendszerek hatékonyságát és eredményességét azáltal, hogy nagyobb rugalmasságot biztosít a gazdasági szereplők számára, valamint lehetővé teszi a biomolekuláris technikák alkalmazását és a digitalizációt.

Az erdészeti szaporítóanyagok előállításáról és forgalmazásáról szóló rendeletjavaslat segíteni fog annak biztosításában, hogy a megfelelő fát a megfelelő helyen ültessék el annak érdekében, hogy az erdők a jelenlegi és a várható jövőbeli éghajlati körülmények között jól fejlődhessenek. Az anyafaállomány fenntarthatósági jellemzőinek értékelése lehetővé teszi az erdők éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásának felgyorsítását, ezáltal biztosítva az erdők jövőbeli termelékenységének fenntartását. A veszélyeztetett erdők genetikai erőforrásainak megőrzését elősegítő szabályok növelni fogják a fák genetikai sokféleségét. A nemzeti vészhelyzeti tervek segítenek biztosítani, hogy a szélsőséges időjárási események, tűzvészek, kártevőfertőzések és egyéb katasztrófák által sújtott területek újraerdősítése céljából elegendő mennyiségű erdészeti szaporítóanyag álljon rendelkezésre. A rendelet rugalmasságot biztosít a különböző típusú erdőkben és erdei ökoszisztémákban alkalmazandó egyedi megközelítések és intézkedések tekintetében, és hozzájárul a reziliens erdők létrehozásához, a biológiai sokféleség megőrzéséhez és az erdei ökoszisztémák helyreállításához. Támogatja továbbá az erdők genetikai erőforrásainak megőrzését és fenntartható használatát.

4. A mezőgazdasági termékek hatékony felhasználásának biztosítása az élelmiszer- és textilhulladék kezelése révén

Az élelmiszer-pazarlás az alacsony hatékonyság egyik legfőbb forrása, és szükségtelen terhet ró a korlátozott természeti erőforrásokra, például a földhasználatra és a vízhasználatra. Az EU-ban évente közel 59 millió tonna élelmiszer-hulladék (131 kg/lakos) keletkezik, amelynek becsült piaci értéke 132 milliárd EUR¹⁴. Az élelmiszer-hulladék több mint fele (53 %) a háztartásokból származik, ezt követi az élelmiszer-feldolgozás és -gyártás (20 %). Ennyi élelmiszer elpazarlása azért is elfogadhatatlan, mert eközben az éhezés világszerte növekszik, 32,6 millió uniós polgár pedig csak másnaponta engedhet meg magának megfelelő étkezést.

Az élelmiszer-pazarlás elleni küzdelem hármassal rendelkezik: emberi fogyasztásra szánt élelmiszereket takarít meg, és ezáltal hozzájárul az élelmezésbiztonsághoz. Segíti a vállalatokat és a fogyasztókat abban, hogy pénzt takarítsanak meg, és csökkenti az élelmiszer-termelés és -fogyasztás környezeti hatását.

Annak ellenére, hogy egyre inkább tudatában vagyunk az élelmiszer-pazarlás negatív következményeinek, még nem sikerült teljes mértékben kiaknázni az élelmiszer-pazarlás csökkentésében rejlő lehetőségeket. Az uniós tagállamok számára az élelmiszer-pazarlás csökkentésére vonatkozóan javasolt célok támogatják az ENSZ globális fenntartható fejlődési céljainak részeként tett kötelezettségvállalásukat, miszerint 2030-ig kiskereskedelmi és fogyasztói szinten a felére kell csökkenteni az élelmiszer-pazarlást. A célok lendületet adnak az egyre fenntarthatóbb élelmiszerrendszer fejlesztésére irányuló erőfeszítéseknek. Annak érdekében, hogy Uniószerint biztosított legyen a közös és megosztott felelősség, **az élelmiszer-pazarlás csökkentésére irányuló javaslat** minden tagállam számára ugyanazt a célt tűzi ki, ugyanakkor az egyes tagállamok számára lehetővé teszi, hogy az adott nemzeti helyzethez igazított leghatékonyabb intézkedéseket hozzák meg, amelyeket a bevált gyakorlatok és az elért eredmények megosztására irányuló kezdeményezések – például az élelmiszer-veszteséggel és élelmiszer-pazarlással foglalkozó uniós platform – támogatnak. A jogalkotási javaslat nyomán a Bizottság a mai napon közzéteszi a megoldások gyűjteményét, hogy segítsen minden szereplőnek megelőzni a fogyasztói szintű élelmiszer-pazarlást¹⁵. E dokumentum a fogyasztói magatartás megváltoztatásának támogatására szervezett, nemrégiben összehívott polgári vitacsoportok ajánlásaira¹⁶ reagál. Az élelmiszer-pazarlás csökkentésére vonatkozó célkitűzések várhatóan jelentős környezeti előnyökkel és pénzügyi megtakarításokkal járnak a fogyasztók számára (kb. 400 EUR/háztartás/év).

Annak érdekében, hogy kezelni lehessen az élelmiszer-pazarlás uniós gócpontjait, és felgyorsítsuk a tagállamok előrehaladását a globális törekvés megvalósítása felé, az élelmiszer-pazarlás csökkentésére vonatkozó konkrét célértékek differenciáltak az élelmiszerlánc egészén, és a legújabb tudományos bizonyítékokon alapulnak. A folyamatos adatgyűjtés lehetővé teszi az előrehaladás nyomon követését és felülvizsgálatát, valamint a szükséges kiigazítások elvégzését, figyelembe véve a tagállamok időbeli előrehaladását. Ez támogatni fogja az EU erőteljes hozzájárulását a 12.3. fenntartható fejlődési cél 2030-ig

¹⁴ [Food waste and food waste prevention - estimates - Statistics Explained \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/eurostat/tgm/table.do?tab=table&init=1&language=en&plugin=1)

¹⁵ [Európai Fogyasztói Fórum az Élelmiszer-pazarlás Ellen | Knowledge for policy \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/eurostat/tgm/table.do?tab=table&init=1&language=en&plugin=1)

¹⁶ [ECPI_Citizens Recommendations_EN_final.pdf \(europa.eu\).](https://ec.europa.eu/eurostat/tgm/table.do?tab=table&init=1&language=en&plugin=1)

történő eléréséhez, és információkkal fog szolgálni az ezen időpontot követő további előrelépésre irányuló törekvésekhez.

A textilhulladék ugyancsak szükségtelen terhet ró a korlátozott természeti erőforrásokra. A textilhulladék mintegy 78 %-át a fogyasztók nem gyűjtik szelektíven, és az az égetésre vagy hulladéklerakóban történő elhelyezésre szánt vegyes háztartási hulladékba kerül. Ez az erőforrásokat nem hatékony módon használó hulladékgazdálkodás nincs összhangban a körforgásos gazdaság célkitűzéseivel, és környezeti károkat okoz az EU-ban és a harmadik országokban – többek között a fejlődő országokban és a lakosság veszélyeztetett csoportjai körében – az üvegházhatásúgáz-kibocsátás, a vízfogyasztás, a szennyezés és a földhasználat túlzott szintje miatt. A textiltermékekre vonatkozó kiterjesztett gyártói felelősség bevezetésére és a textilhulladék megfelelő kezelésének biztosítására vonatkozó javasolt szabályok célja a „szennyező fizet” elv érvényesítése, a textiltermékek körforgásos gazdaságának előmozdítása és a helyi munkahelyteremtés szempontjából fontos potenciállal rendelkező értékteremtő tevékenységek fellendítése. Ezek a szabályok erősítik a használt textíliák piacát, támogatják az e területen tevékenykedő számos szociális vállalkozást, és ösztönzik az innovációt a textiltermékek újrahasznosítása terén. A használt ruhák elérhetőségének növelése költségmegtakarítási lehetőségeket teremt a polgárok számára az EU-ban és azon kívül, ugyanakkor takarékoskodik a természeti erőforrásokkal is. A kiterjesztett gyártói felelősségre vonatkozó harmonizált szabályok szintén elő fogják segíteni az egységes piac megfelelő működését, és támogatni fogják a tagállamokat abban, hogy 2025-től koherens módon hajtsák végre a textiltermékek elkülönített gyűjtésére vonatkozó kötelezettséget annak érdekében, hogy egyenlő versenyfeltételeket biztosítsanak a gazdasági szereplők számára.

5. Következtetések

Az éghajlatváltozás és a biológiai sokféleség kettős válságának következményei egyre nyilvánvalóbbá válnak az Európai Unióban is. Már most is szinte minden polgárt és a gazdaság minden ágazatát érintik. Mivel szorosan kapcsolódnak egymáshoz, mindkét területen fellépésre van szükség – hiszen az éghajlatváltozás és a biológiai sokféleség csökkenése ugyanazon érme két oldala. Bár az éghajlatpolitikai jogszabályok terén jelentős előrelépés történt, ugyanerre van szükség az EU természeti erőforrásainak fenntartható használatára vonatkozó bizottsági jogalkotási javaslatok tekintetében is, ami egyidejűleg jár előnyökkel az éghajlatváltozás mérséklése, az ahhoz való alkalmazkodás és a biológiai sokféleség szempontjából.

A ma előterjesztett jogalkotási javaslatokra azért van szükség, hogy fenntartsuk az EU klímasemlegesség iránti elkötelezettségét, mivel az európai zöld megállapodás éghajlatra és természeti erőforrásokra vonatkozó pillérei kiegészítik egymást. Fontos építőelemként szolgálnak az európai polgárok hosszú távú élelmezésbiztonságának garantálásához is. A talajról szóló mai javaslat például hozzá fog járulni a LULUCF keretében a természetes szénelnyelők abszorpciós kapacitásának növelésére vonatkozó kötelezettségvállalás teljesítéséhez, valamint a természet-helyreállításról szóló jogszabályban és az európai klímarendelemben – a zöld megállapodás éghajlat- és természeti erőforrások pilléréhez tartozó

kiemelt javaslatokban – meghatározott célok teljesítéséhez. Csak az egészséges talajok képesek szén-dioxidot tárolni és virágzó szárazföldi ökoszisztémákat biztosítani, amelyek ellenállóbbak az aszályokkal, áradásokkal, hőhullámokkal és az éghajlatváltozás okozta szélsőséges időjárási eseményekkel szemben, hozzájárulva ezzel az EU általános rezilienciájához. Csak az egészséges természeti erőforrások képesek biztosítani a klímasemlegesség felé vezető utat. A javasolt megfigyelési keret és a releváns adatok elengedhetetlenek ahhoz, hogy a későbbi helyreállítási intézkedéseket a helyi igényekhez igazítsák. Ugyanakkor ez a javaslat kulcsfontosságú a LULUCF és a KAP szerinti nyomonkövetési követelmények megkönnyítéséhez. Kiegészíti továbbá a szén-dioxid-eltávolítási tanúsítványra irányuló javaslatot. Az egészséges talajok növelni fogják a tárolt szén-dioxid mennyiségét és ezáltal a kapcsolódó karbonkreditek értékét, ami növeli a mezőgazdasági termelők jövedelmét.

Összességében az európai zöld megállapodás természeti erőforrások pillére keretében már előterjesztett, a mai csomag által kiegészített javaslatok szükségesek a már elfogadott éghajlatpolitikai jogszabályok szerinti uniós jogi kötelezettségek teljesítéséhez, valamint az EU által a biológiai sokféleségről szóló Kunming–Montreal megállapodás keretében tett többoldalú kötelezettségvállalások teljesítéséhez, mivel az EU továbbra is együttműködik partnerországaival a fenntartható jövő érdekében. A Bizottság ezért felkéri az Európai Parlamentet és a Tanácsot, hogy mielőbb fogadják el a zöld megállapodás e pilléréhez tartozó kezdeményezéseket.